

Izlječenje u dan subotnji

***Ključni stih: “A
njima [Isus] reče:
‘Ako komu od vas
sin ili vol padne u
bunar, neće li ga
brže bolje izvući i u
dan subotnji?’”
— Luka 14:15***

***Izabrani tekstovi:
Luka 14: 1-6***
tvojemu. Tada nikakva posla nemoj raditi.”—2.Mojsijeva 20:
10

ISUS NIKADA NIJE odbio poziv da iznese Istinu. U današnjem odabranom stihu iz Svetog pisma rečeno nam je da su ga farizeji “vrebali”. (Luka 14: 1) Očito su se nadali da će uhvatiti Gospodina u kršenju jedne od zabrana Zakona, posebno one o radu subotom. Zakon je glasio: “A sedmoga je dana subota, počinak posvećen JAHVI, Bogu

počinak posvećen JAHVI, Bogu

Dio zahtjeva Zakona bio je da se hrana zabranjuje skupljati i na drugi način posebno pripremati subotom. Biblijsko izvješće o skupljanju mane u pustinji uključivao je Jahvine upute da se šestog dana u tjednu mora sakupiti dvostruki

dio. Mana se ne bi pojavila sedmog dana, jer je to trebao biti subota, dan odmora. (2.Mojsijeva 16: 13-26) Osim toga, Zakon je čak zabranjivao paljenje vatre u njihovim domovima u subotu. (2.Mojsijeva 35: 3) Stoga su Izraelci šestog dana pripremali dvostruku porciju obroka.

Vraćajući se na našu lekciju, kad je Isus ušao u kuću jednog od farizeja, pred njim se pojavio čovjek s vodenom bolešću, u to vrijeme neizlječivom. (Luka 14: 2) Nije nam rečeno jesu li farizeji postavili čovjeka ispred Isusa ili je on sam ušao na ovu polujavnu gozbu u nadi da će ga Gospodin izliječiti. Ipak, ovdje je stajao nasmrt bolestan čovjek. Bi li Isus liječio subotom ili ne?

Jasno shvaćajući motive farizeja, Isus ih je razoružao pitanjem: “Je li dopušteno subotom liječiti ili nije?” (vs. 3) Od židovskih vjerskih vođa se očekivalo da budu sposobni i voljni odgovoriti na takva pitanja koja ljudi postavljaju u bilo kojem trenutku. Ipak, u prisutnosti velikog Učitelja šutjeli su, nestrpljivi da vide kojim će putem krenuti. Ne čuvši nikakav prigovor da se iz Zakona navodi iscjeljenje na dan subotnji, naš je Gospodin učinio čudo. “On ga dotaknu, izliječi i otpusti.” (vs. 4) Kako bi bilo očitije da je preko njega djelovalo čudo božanske moći, Isus valjda tek dotaknuo unesrećenog,

Naš je Gospodin čudom odgovorio na vlastito pitanje i tako dokazao da ništa u Zakonu ne zabranjuje ozdravljenje bolesnika subotom. Zatim je opravdao svoj postupak pred društvom svojim daljnjim pitanjem koje se nalazi u riječima našeg ključnog stiha. Farizeji su opet šutjeli pred Isusom, znajući da će, kada su u pitanju njihovi osobni interesi i imovina, odlučiti da ne postoji ništa u Zakonu što bi spriječilo pružanje takve pomoći subotom. Tako je naš Gospodin uklonio ideju da je iscjeljenje nekoga u subotu bilo kršenje Božjeg zakona.

Isus je imao pravo štovanje i naklonost prema židovskoj suboti. Slično tome, naše slavljenje prvoga dana u tjednu kao kršćanskoga dana odmora i bogoslužja ne bi smjelo

biti s mišlju da smo mu robovi zakonu. Nadalje, postupajmo s velikim uvažavanjem povlasticu koju imamo da možemo odvojiti jedan dan - odmarajući se - od poslova ovog života, kako bismo se mogli usredotočiti na nadu da ćemo pomoći blagosloviti sve obitelji na zemlji u sljedećem dobu. (Hebrejima 4: 9-11; 1.Mojsijeva 22: 18; Djela apostolska 3: 24, 25) Kako je uzbudljivo zamisliti prokletstvo grijeha i smrti uklonjeno i zamijenjeno iscjeljujućim dodirrom našeg Gospodina. ■